

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Udvalgte digte

Citation: Ewald, Johannes: "Udvalgte digte", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-idm140323882230016/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Din Hymnes Straaler tændte første Gang
med apollonisk Ild min Siel.
(«Til Schleppegrell», 1795)

I et digt af Schack Staffeldt indvies jeget til digter i en erotisk-kosmisk vision, som indgiver ham en stærk uendelighedslængsel – begivenheden kan minde om Ewalds oplevelse på højen. Længselen omskibes til digt, men:

Dog brænder mig Kysset, jeg kiender ei Fred
Förend jeg drager Himlene ned!
(«Indvielsen», 1803?)

To lidt mere satte brødre i ånden, Oehlschläger og Aarestrup, har ydet Ewald deres revetens. Oehlschläger i et digt fra 1811, der betoner den store digters sørgelige lod:

Ja Linden selv her med sin sorte Hud
Seer ved din Grav fuld af Betydning ud;
Thi du var og et Træ af stærk Natur;
Men lænket, haget ved den skumle Muur, {...}

Aarestrup skrev en del år senere, henvendt til Ewald, i et udæretet digt om poesiers høje omkostninger:

Paa Sengen skrev du det med Taarer tunge,
Men Poesien greb dit Digt, og sagde:
Det er det bedste af den danske Tunge.

Sophus Claussen, hvis lyriske naturel nok er tættere på Ewalds, er nævnt. Hans beundrer Tom Kristensen, som skrev om »den evige Uro«, spørger siden i digtet »Fribytter« fra 1920, om ikke digteren er en *oultaw*, der er parat til at nedbryde sig selv for at kunne »slynge sin indre Verden / med dens Flammehjul ud i Rummet?« – I samme ånd siger Thorkild Bjørnvig i sit Nietzsche-digt (1959) om det søvnløse geni: